
SMER BUENOS AIRES

Tako so se tri poštna letala iz Patagonije¹, Čila in Paragvaja vračala z juga, zahoda in s severa proti Buenos Airesu. Tam so čakali na njihov tovor, da bi ga lahko okrog polnoči odposlali z letalom za Evropo.

Trije piloti so vsak za svojim težkemu čolnu podobnim pokrovom motorja izgubljeni v noči zasanjano razmišljali vsak o svojem letu in se, medtem ko so se bližali velikanskemu mestu, počasi spuščali vsak s svojega nevihtnega ali mirnega neba, kot se odmaknjeni kmetje spuščajo s svojih gora.

Rivière, ki je bil odgovoren za celotno dejavnost, je korakal gor in dol po pristajališču v Buenos Airesu. Zavit je bil v molk, kajti vse do prihoda treh letal je bil ta dan zanj poln zlih slutenj. Ko so minuto za minuto do njega prihajali telegrami, je imel Rivière občutek, da nekaj trga iz rok usode, da zmanjšuje polje neznanega in vleče svoje posadke iz noči na breg.

Eden izmed letaliških delavcev je prišel do Rivière in mu predal radijsko sporočilo:

Pilot iz Čila sporoča, da je zagledal luči Buenos Airesa.

Dobro.

Kmalu bo Rivière zaslišal to letalo; noč je že predajala eno izmed njih, tako kot nemirno in skrivnostno morje izvrže na obalo zaklad, ki ga je dolgo premetavalo. In malce pozneje bo vrnila še drugi dve.

Tedaj bo dela za tisti dan konec. Tedaj bodo šle izmučene posadke spat in nadomestile jih bodo nove, spočite. Za Rivière pa še ne bo počitka: zdaj ga bo skrbelo za pošto iz Evrope. Vedno bo tako. Vedno.

Antoine de Saint-Exupéry. *Vol de Nuit*. ©Éditions Gallimard

1 Pokrajina v južnem delu Čila in Argentine